

Rok
zasvěceného
života
č. 3

NOVINKY PRO FARNÍ RODINKY

1.čt.: 1Sam 3,3-10.19

2. čt.: 1Kor 6,13-20

Ev.: Jan 1,35-42

2015

ročník II.

farnosti Dlouhá Loučka, Šumvald, Paseka

**Neděle 18.1.2015 – 2. NEDĚLE V MEZIDOBÍ,
ZAČÁTEK TÝDNE MODLITEB
ZA JEDNOTU KŘESŤANŮ**

**Ž 40 Hle, přicházím, Pane,
splnit tvou vůli.**

JE SUIS CHARLIE?

Bouřlivé události posledních dní každého tvora zvaného člověk musely zneklidnit: Redakce jednoho časopisu ve vzdálené Francii se stala 7. ledna dějištěm krvavé řeže. Na pozadí svátků vtěleného Slova, toho pravzoru lidství a lidskosti, se

bezostyšně ukázala nelidskost v celé své nestvůrnosti. Pro tyto skutky, protivící se samotnému nebi, užívá Aristoteles (384 př. Kr. – 322 př. Kr.) výrazu θηριότης (theriótés), zvířecnost (srov. Nikomachova etika, sedmá kapitola). Tento velký Peripatetik nám také předestírá opravdu účinný způsob, jak bestiálnosti a jejímu zhoubnému šíření čelit: usilovat o pravý opak, jímž je hrdinská ctnost. I když staroslavný Filozof nebyl křesťanem, ani jim býti nemohl, ukazuje nám řešení výsostně křesťanské, vždyť „lidská duše je svou přirozeností křesťanská“ (Tertulián, *asi 160 - +asi 220, srov. De testimonio animae).

Bratři a sestry, lidé, mám pramálo chuti napsat si černou tužkou na čelo „Je suis

Charlie“.

Ptáte se proč? Dříve se zástupy sjednocovali okolo opravdových symbolů. Tyto předměty vlastně dějiny utvářely. Slovo symbol „pochází z řeckého slovesa ´symbolleín´, což znamená: spadat, skládat, dávat dohromady. V pozadí vidíme antický obyčej: dvě do sebe zapadající části prstenu, hole nebo tabulky byly poznávacím znamením hostů, poslů nebo smluvních partnerů. Vlastnit jednu ze dvou k sobě patřících částí opravňovalo člověka k přijetí nějaké věci anebo prostě k přijetí pohostinství.“ (J. RATZINGER, Úvod do křesťanství, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2007, str. 64.)

Tím nejvýmluvnějším symbolem byl vždycky kříž. Odkazoval na lásku, janovsky řečeno, jdoucí „do krajnosti“ (13,1). „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ (15,13) „Já jsem dobrý pastýř (...) za ovce dávám život.“ (srov. kap. 10)

Také kalich je výmluvným symbolem všeobjímající dobroty, i když si jej husitské hnutí v patnáctém století vyložilo po svém a nespravedlivě přisvojilo. „Toto je moje krev, která se prolévá za vás na odpuštění hříchů.“ pronesl ve večeřadle Boží

Beránek, uchystaný k oběti, a dodal, „To konejte na mou památku.“ (dle současné podoby eucharistické modlitby)

Kdo chová v úctě kříž a kalich, ten nalezne i sílu k vrcholným projevům ctnosti. Víra, láska, naděje nebo třeba čistota, to jsou skutečné hodnoty, kvůli kterým se v nejzazších chvílích může položit i to nejcennější, vlastní hlava, a opravdu v jejich jménu mučedníci umírali.

Namísto symbolů, zdá se mi, nastoupila bezzubá hesla: snášenlivost; svoboda mluvit, jak se nám zlíbí, v mezích zákona; vyznávat jakoukoli víru nebo ateismus v kterémkoli přestrojení! Ano, to všechno jsou nutné předpoklady občanské společnosti, ale rozhodně to nevytvoří zralé lidské společenství.

ZE STARÉHO ZÁKONA

HOSPODIN SE STARÁ O PROROKA ELIÁŠE

Prorok Eliáš oznámil králi Achabovi, že přijde období sucha. Eliáš se pak skrýval u potoka Kerítu, kam mu Hospodin posílal po havranech jídlo. Později bydlel u jedné vdovy v Sareptě.

Král Achab se klaněl Bálovi. Eliáš předstoupil před krále a řekl mu: „Sloužím Hospodinu, Bohu všech Izraelitů, kterému ty nevěříš. Je to mocný Bůh. Poznáš to sám, protože ode dneška nepadne z nebe ani kapka vody. Sucho bude trvat tak dlouho, dokud se nevrátím.“ Králi se nelíbila Eliášova slova, proto ho chtěl zabít.

Hospodin se však o Eliáše postaral. Eliáš se skryl u potoka Kerít a havrani mu tam přinášeli každé ráno a každý večer chléb a maso. Uplynulo mnoho dní, týdnů a měsíců a z nebe nepadla ani kapka

Kolik úsilí a prostředků vynakládá „stará a neplodná“ Evropa na vleklé a hlavně hluboce trapné soudní spory, zda je dovoleno stavět v nemocnicích jesličky, vyvěšovat křížky na úřadech veřejné správy nebo ve vzdělávacích zařízeních. Vůbec takové rozčilování nesvědčí jejím důstojným šedinám!

„Babičko Europo“ (projev papeže Františka před Evropským parlamentem ve Štrasburgu 25. listopadu 2014), kam se to šineš tím svým vratkým krokem? - Jdu manifestovat za svobodu slova.

Otec Pavel

deště. Slunce pálilo na zem, všechno povadlo a uschlo. Tehdy vyschl i potok, ze kterého

bral Eliáš vodu.

Proto jej Hospodin poslal za vdovou do Sarepty. Když k této vdově přišel, zjistil, že nemá skoro nic k jídlu. „Najíme se se synem a umřeme,“ řekla Eliášovi vdova. Eliáš ji řekl, ať nejprve jemu upeče malou placku z toho posledního, co má. „Hospodin mi řekl, že dokud nezaprší, nebude jí mouka nikdy chybět a ani oleje ze džbánu neubude.“

Vdovin syn později těžce onemocněl a umřel. Eliáš vzal chlapce do náručí a modlil se. A Bůh přivedl chlapce opět k životu.

Bůh se stejně jako o Eliáše stará o každého z nás. Často k tomu používá i druhé lidi. Zakusil jsi dnes, že se o Tebe Ježíš stará? Za co mu můžeš v modlitbě poděkovat?

SVĚTICE TÝDNE

SV. ANEŽKA ŘÍMSKÁ

Světice, jejíž životní osudy jsou známy pouze z ústního podání, přichází na svět v nábožné římské rodině, která jí poskytuje znamenité vzdělání. Když dospěje, uchází se o ni pro její sličnost a krásu několik nápadníků.

Zvláště syn městského prefekta Symfonia k ní zahoří prudkou, nezvladatelnou vášní. Ale Anežka odmítá – již ve svých třinácti letech totiž slíbila věrnost samotnému Pánu Ježíšovi.

Odmítnutý mladík si postěžuje svému otci, prefektovi, a ten dá Anežce na vybranou: **bud' se zřekne Krista, nebo půjde mezi římské kněžky vestálky**. Anežka se nebrání, věří v pomoc Boží. Nejprve je odvečena do chrámu bohyně Vesty. Zde ji ale nezlomí, Anežka ustavičně prosí o pomoc Boží. Násilím ji tedy **odvečou do nevěstince**, kde je obnažena a ponechána napospas mladíkům. Ti jsou však z jejího chování natolik zmateni, že si jí ani nevšimnou a rozutíkají se.

V tento okamžik soudce a prefekt pochopí, že Anežka je v moci vyšší než světské. Požádá ji tedy o odpuštění.

Pověst o neobyčejné dívce se ihned roznese po celém tehdejší Římě. Její záležitosti se ujímá nejvyšší soudní instance. Soudce Aspasius Anežku pro pobuřování a rozhněvání římských bohů **odsuzuje k trestu smrti**.

Osmnáctiletá světice je **popravena mečem** v prostoru dnešní Piazza Navona. Tehdy na tomto místě stál Domiciánův stadion, kde se konaly popravy. Dnes na místě umučení sv. Anežky Římské stojí kostel Sant'Agnese in Agone.

Brzy po pohřbu se jedné noci zjeví jejím rodičům nad Anežčiným hrobem sbor svatých panen a mezi nimi, jak poznávají, je v jasné záři i jejich dcera, mající na ruce beránka. Od té doby je tato **světice zobrazována s beránkem v ruce**.

Posléze nechává nad hrobem sv. Anežky Římské dcera římského císaře Konstantina Velikého, Konstancie, vystavět baziliku, z níž však

zůstaly již jen trosky (v ulici Via di Santa Costanza v severovýchodní části Říma).

Papež Honorius pak nechává o několik metrů severněji vystavět nový **chrám sv. Anežky**, který se s úpravami zachoval dodnes. V českém kalendáři se svatá **Anežka Římská** slaví 21. ledna.

PRO ZASMÁNÍ

Pan katecheta nabádal nejmenší děti k poslušnosti slovy: „Neposlušnost se nevyplácí. Vezměte si například pohádku o koblížkovi. Koblížek byl neposlušný, utekl a sežrala ho liška.“ „A kdyby byl poslušný, tak by ho zbaštil dědeček, a to ještě dřív,“ protestoval Tomášek.

Teweles měl na vizitkách vytištěno: „Abraham Teweles, švagr Boží“. Když se ho ptali, co to znamená, vysvětlil jim to: „Můj tchán měl totiž dvě dcery - Sáru, tu jsem si vzal já v osmnácti a druhou Rebeku, tu si vzal Pán Bůh, když jí bylo dvacet let.“

FARNÍ OHLÁŠKY

DLOUHÁ LOUČKA

* O svátku Křtu Páně, v neděli 11. ledna 2015, se vybralo celkem 660,- Kč. Pán Bůh zaplat'!

* O tříkrálovém koledování v roce 2015 vybralo šest skupinek v naší obci celkem 22.144,- Kč. Pán Bůh zaplat'! Oproti loňskému roku 2014 se částka zvedla o 3.050,- Kč.

ŠUMVALD

* O svátku Křtu Páně, v neděli 11. ledna 2015, se vybralo celkem 950,- Kč. Pán Bůh zaplat'!

PASEKA

* O svátku Křtu Páně, v neděli 11. ledna 2015, se vybralo celkem 1.024,- Kč. Pán Bůh zaplat'!

18.01. Neděle	2. neděle v liturgickém mezidobí	Dlouhá Loučka	7:45	<i>(z mešního formuláře Za jednotu křesťanů) Za + P. Frant. Wariše.</i>
		Šumvald	9:30	<i>(z mešního formuláře Za jednotu křesťanů) Za farníky.</i>
		Paseka	11:00	<i>(z mešního formuláře Za jednotu křesťanů) Na poděkování za syna Kryštofa.</i>
19.01. Pondělí	pondělí 2. týdne v liturgickém mezidobí	Dlouhá Loučka	17:00	
20.01. Úterý	památka sv. Šebestiána, mučedníka			
21.01. Středa	památka sv. Anežky Římské, panny a mučednice	Šumvald	16:00	
22.01. Čtvrtek	Památka sv. Vincence, jáhna a mučedníka	Dlouhá Loučka	15:30 – 16:30	<i>výstav Nejsvětější svátosti oltární, nešpory a svátostné požehnání</i>
			16:30	<i>svatý růženec – tajemství světla</i>
			17:00	<i>mše sv.</i>
23.01. Pátek	pátek 2. týdne v liturgickém mezidobí	Paseka	16:00	Za ** a ++ klienty, zaměstnance a dobrodince charity a jejich rodiny.
24.01. Sobota	památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve	Sanatorium – Paseka	12:30	
25.01. Neděle	3. neděle v liturgickém mezidobí	Dlouhá Loučka	7:45	Za + matku a její rodinu.
		Šumvald	9:30	Za farníky.
		Paseka	11:00	Za ++ rodiče Fajtovy.